

[Clausager.]

men vi skal have Værn imod uretmæssig Konkurrence, der hviler paa Fremgangsmaader, som er illoyale og forkastelige. Og hvor finder det Sted? Ja, det kan blive lidt vanskeligt at sige. Jeg kunde sige det saadan: Naar et andet Land eller stærke Sammenslutninger i et andet Land maaltbevidst og planmæssigt paafører en dansk Virksomhed en uretmæssig Konkurrence med det Formaal at slaa den ud af Markedet uden Hensyn til, hvad det for en Tid maatte koste, for at tage dens Kunder, naar den er ødelagt, er der Grund for os til at træde op. Men jeg vil have sat Fingeren paa: *naar det er maaltbevidst og planmæssigt og af den Grund uretmæssige Konkurrencemidler.* Vi kan ikke roligt se paa, at en dansk Virksomhed bliver ødelagt paa den Maade. Ikke alene af Hensyn til Forbrugerne, for i mange Tilfælde kunde man jo godt tænke sig, selv om en dansk Industri blev slaaet ned, at flere Lande eller flere Virksomheder i et af Landene kunde konkurrere her i Landet, saaledes at Prisen holdtes nede — jeg har ladet mig sige, at Cement koster mindre i Holland end her, til Trods for at de ingen Cementfabrikker har dér. Altsaa ikke alene af Hensyn til Forbrugerne, men ogsaa af Hensyn til Industrien selv kan man ikke finde sig i, at en sund Virksomhed bliver slaaet ud, thi enhver sund Virksomhed, der arbejder godt, ligegyldigt, om den ligger paa Landet eller i Byen, er til Gavn for hele Landet.

Vi ønsker altsaa ikke at lukke Konkurrencen ud for nogen Virksomhed her i Landet — lad bare Konkurrencen komme —, vi vil kun optræde med Modforanstaltninger, naar det er klarlagt og dokumenteret, at der finder uretmæssig Konkurrence Sted. Dette tilsigter det foreliggende Lovforslag, og jeg kan derfor paa Partiets Vegne tilsige vor Beredvillighed til at arbejde med paa det.

I de fleste Lande, ogsaa i de fleste europæiske Lande, har man Love af lignende Art, som tager Sigte paa at værne imod uretmæssig Dumping. De fleste Lande har nu for Resten ikke brugt dem, det er vist kun ganske faa Lande, der har sat dem i Virksomhed, saaledes Kanada, Australien og Sydafrika. En tysk Dr. Trendelenburg, der har været med i Forberedelsen af den internationale Konference i Genève, siger om det Spørgsmaal — og jeg maa forudsætte, at det passer —:

„I det hele kan det siges, at i Europa, deri indbefattet Storbritannien, og endvidere i de Forenede Stater og New Zea-

land bliver Anti-Dumping Lovene ikke haandhævede i Praksis. Kun Anti-Dumping Lovene i Kanada, Australien og Sydafrika kan siges at udgøre en effektiv Byrde for Importhandelen. Intet andet Land af nogen Betydning i international Handel har hidtil gennemført praktiske Foranstaltninger mod Dumping.“

Men saa kunde man sige: Er der nogen Grund til at komme med et Lovforslag? Og man kunde ydermere pege paa, at i det Udvalg, vi har haft til Undersøgelse af Klager fra visse Industrier herhjemme, det saakaldte Federspielske Udvalg, har man vist undersøgt rigelig 30 forskellige Industriers Klager og har ikke kunnet konstatere noget Tilfælde af Dumping. Saa kan man jo sige: Hvad skal vi saa med et saadant Lovforslag? Ja, men naar Lovforslaget kun tager Sigte paa det, jeg her har omtalt, kan jeg ikke se, at det kan gøre nogen Skade, og det kunde tænkes, at det kunde gøre nogen Nytte. Det kunde maaske tænkes, at det kunde virke beroligende paa ængstelige Folk her i Landet, og ogsaa, at det kunde virke lidt afskrækkende paa Folk i Udlandet, der maaske kunde tænke paa at foranstalte en egentlig Dumping, en egentlig uretmæssig Konkurrence her i Landet. Det kunde paa den Maade komme til at virke som en Slags Lynafleder, og det vilde da have sin Betydning.

Selve Lovforslaget synes jeg i Principet godt om, og det, jeg først og fremmest sætter Pris paa — det er ogsaa det principielle —, er, at Regering og Rigsdag til enhver Tid staar frit i og uafhængigt overfor Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres, der er ikke Tale om, at man delegerer nogen Magt og Myndighed over i et Udvalgs Hænder. Der bliver altsaa ikke Tale om, at Rigsdagen kan blive stillet overfor en fuldbyrdet Kendsgerning, men det er Regering og Rigsdag, der til enhver Tid skal bestemme, hvad der skal gøres.

Hvad Enkeltstederne angaar, maa jeg maaske sige, at i § 1 er der brugt Udtrykket: Konkurrencevilkaar eller Fremgangsmaader, der er *ubillige* overfor den paagældende indenlandske Produktion. Nu anerkender jeg, at man har valgt et dansk Ord, men det forekommer mig lidt svagt; jeg vilde have sat Pris paa, om det var noget stærkere. Men saa skal man vel over til Fremmedord, og jeg ved ikke, om det er bedre at sige „illoyal“ eller „unfair“. Men naar man er klar over, hvad man mener, gør det i og for sig heller ikke saa meget, hvilket Ord der bruges.